

Heinrich Heine,
 Libro de la kantoj, Ju-
 naĝaj suferoj, III

tradukita de Manfred Retzlaff

Solece tra tiu arbaro
 Ĉagrene promenas mi;
 Jen venas malnova revaro,
 La koron eniĝis ĝi.

Ho, kiu vin instruintas,
 Aera birdaro vi!
 Se mia kor' vin aŭdintas,
 Denove doloras ĝi.

Ja aŭdis mi fraŭlineton,
 Ĝin ĉiam kantis ŝi,
 Kaj tiam la vorteton
 Ekkaptis birdoj ni.

Neniam rakontu vi tiun
 Vorteton plu al mi!
 Mi fidas ja neniun,
 Vi birdoj, plenegaj de sci'.

Ho, lasu al mi la ĉagrenon,
 Ne ŝtelu ĝin for de mi.
 Atendas mi ŝian revenon,
 Por ĉiam sopiras al ŝi.

*Traduko de la Germana poemo "Buch
 der Lieder, Junge Leiden, III" de HEIN-
 RICH HEINE (*1797-12-13 - †1856-02-17)
 en Esperanton de MANFRED RETZLAFF
 (*1938-11-04) en 1984.*

MR-134 / Arg-701-1412 (2012-12-06
 11:36:03)

Heinrich Heine,
 Buch der Lieder, Junge Leiden, III

Ich wandelte unter den Bäumen
 Mit meinem Gram allein;
 Da kam das alte Träumen,
 Und schlich mir ins Herz hinein.

Wer hat euch dies Wörtlein gelehret,
 Ihr Vöglein in luftiger Höh?
 Schweigt still! wenn mein Herz es höret,
 Dann tut es noch einmal so weh.

»Es kam ein Jungfräulein gegangen,
 Die sang es immerfort,
 Da haben wir Vöglein gefangen
 Das hübsche, goldne Wort.«

Das sollt ihr mir nicht mehr erzählen,
 Ihr Vöglein wunderschlau;
 Ihr wollt meinen Kummer mir stehlen,
 Ich aber niemanden trau.

.....

*Verkinto de tiu ĉi Germana poemo estas HEINRICH HEINE
 (*1797-12-13 - †1856-02-17).*

Arg-701-1411 (2012-12-06 11:36:50)